[illegible] 1122-23

[illegible] 13 [illegible] 4

SL
R [illegible] /M[illegible]
N23·13·4

18E723

22 JUN 1923
MADRAS

ரேஜிஸ்தர் எம். 916.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்.
வேதாந்த ப்ரசாரம் செய்யும்

ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ் பத்திரிகை

கடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.,
பத்ராதிபர்.

ர. ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார் எம். ஏ.
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் கார்யதர்சி.

ஸபையின் 1922—1923ஹு நவம்பர்மீ. நவ

ஸம்புடம் 13.] துந்துபிஹு தைமீ [ஸஞ்சிகை 4.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள் 125
2. அந்தராதித்ய வித்யை.
திருமங்கலம். கடாதூர், நரஸிம்மாசார்யர். ... 130
3. ஸ்ரீரஹஸ்த்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம். ... 134
4. பகவத்கீதைக்கு ஓர் புதிய உரை.
கடாதூர். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். ... 141
5. விசேஷ ஸமாசாரங்கள். ... 149
6. கடிதங்கள். ... 151
7. புஸ்தக விமர்சம். ... 156
8. ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத தத்வம். ... 1

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்ஸியால்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

மதராஸ்: கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

வர்ஷச்சந்தா ரூ. 3—0—0] [ஸஞ்சிகை 1 அணா.

அறிக்கை.

பத்திரிகைக்கு விஷயங்கள் கடிதங்கள் அனுப்புவதும் கட்டணம் கட்டுவதும் விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும் மற்றுமெல்லா விஷயங்களும் "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையின் காரியதர்சி" 2/11, ஆதியப்பமுதலி தெரு, புரசைவாக்கம், வேப்பேரி போஸ்டு சென்னை. N. C." என்கிற விலாஸத்திற்கு அனுப்பவேண்டும்.

தைமீ முதல் சந்தாவரவுகளை தீபிகையில் பிரசுரம் செய்வதை நிறுத்த உத்தேசித்திருக்கிறது. ஆதலால் தீபிகாபிமானிகள் மணி ஆர்டர் ரசீதுகளையே சந்தாவரவுக்கு அத்தாக்ஷியாக வைத்துக்கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

தீபிகைக்கு விஷயம் அனுப்புகிறவர்கள் கிருபைசெய்து எழுத்தை ஸ்பஷ்டமாக எழுதும்படிக்கும், கூடியமட்டில் தமிழ் பாஷையையே உபயோகப்படுத்தும்படிக்கும், ப்ரமாணம் எடுக்கும் ஸம்ஸ்க்ருத வசனங்களுக்கு கூடவே தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சேர்த்தும், ஸௌகர்யப்பட்ட இடங்களில் இப்பிரமாணங்களைக் கீழ்க்குறிப்புகளாக (foot notes) எழுதி அனுப்பும் படிக்கும் பிரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்'

ஸபையின் 7 - வது சட்டம்.

ஸபையின் வருஷாந்திய சந்தா முதல் வகுப்புச் சந்தாதாரர்களுக்கு 5 ரூயும், இரண்டாவது வகுப்புச் சந்தாதாரர்களுக்கு 3 ரூபாயும்; அவை புதிதாய்ச்சேருபவர்களுக்கு சேருவதற்காக அனுப்பும் மனுவுடனும் மற்றவர்கள் ஸபையின் பிரதி வருஷ ஆரம்ப முதல் இரண்டாவதுமாத முடிவுக்குள்ளாகவும் செலுத்தவேண்டும். சந்தாவைச் செலுத்த வேண்டிய காலம் கடந்து 3 மீ வரை சந்தா செலுத்தப்படாவிட்டால் அந்த சந்தாதாரர்களின் பெயர்களை ஸபையின் நிர்வாஹஸபையார் நீக்கிவிடலாம்.

* * * * * *

All remittance should be send directly to the secretary Sri Vaishnava Siddhanta Sabha and not to any other.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை.

9 2 JUN 1923

பத்ராதிபர்:—கடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

கார்யதர்சி:—ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யர், எம். ஏ.

ஸம்புடம் 13.] துந்துபி வருஷ தை மீ [ஸஞ்சிகை 4.

" த்ரிபுவந கமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகர கௌரவராம்பரம் ததாநே ।

வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥ "

[ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்குள் ஒற்றுமையும் ஸ்நேஹபாவமும் ஸமூஹ அபிமானமும் வ்ருத்தியாகும் வழிகளை நாடவேண்டுமென்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபையின் முக்கியமான நோக்கம். நிகழ்ந்த மஹாஸங்கத்தில் அந்வயித்திருந்தவர்கள் நமது ஸபையின் இந்த அபிஸந்தியானது இம்மாதிரியான கூட்டங்களினால் ஸாதித்துக்கொள்ளக் கூடியதுதான் என்பதற்குப் போதுமான அடையாளங்களைக் கண்டிருப்பார்கள். தென்கலையாரும் வடகலையாரும், மடத்தாரும் முனித்ரய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும், ப்ராம்மணரும் இதரர்களும், அடங்கிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இவ்வளவு அதிகமாய்ச் சேர்ந்து ஏகோபித்து நடத்திய மஹாஸங்கம் நமது ஸபையின் சரித்ரத்தில் இதுதான் முதல்தடவை என்னலாம். வைதிக ச்ரீயின் ஸம்ரக்ஷணமானது, இத்தகைய விரிவான ஏற்பாடுகளினால் ஒருக்கால் சிறிதேனும் பாதிக்கப்படுமோ வென்று சங்கித்தவர்கள்கூட மஹாஸபையில் கூடியிருந்தவர்களுடைய உத்ஸாஹத்தையும், மதாபிமானத்தையும், ஸம்ப்ரதாயத்தை அறியும் ஆவலையும், வைதிகர்களான பெரியோர்கள் பக்கலில் காட்டிய ஆதரத்தையும், கண்ணுற்று அதிக த்ருப்தர்களாய்ப் போந்தார்கள். அநிவார்யமான ஹேதுக்களினால் ஸத்கார ஸபையார் இம்மஹாஸங்கத்தை 2½ - நாளுடன் முடித்துவிடவேண்டியிருந்ததைப்பற்றி ஷையாருள்பட வருந்ாதவர்களில்லை. பரிகணிதர்களான வித்வான்களில் ஏறக்குறைய எல்லாரும் எழுந்தருளியிருந்தும் அவர்களுடைய உபந்

186723

யாஸங்களைத் தகுந்த அளவிற்கேட்டு ஆநந்திக்கப் போதுமான அவகாசம் கிடைக்கவில்லை. ஆருருக்ஷுக்களான (மேன்மேலும் முன்னுக்கு வரவேண்டியவர்களான) பல்யபண்டிதர்களுக்கும் அவர்களுடைய சாஸ்த்ரஜ்ஞான ப்ரகாசனத்துக்கு இடம் கொடுத்து உத்ஸாஹப்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்ததை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஆயினும் அவர்களுக்கும் உசித ஸம்மானங்கள் செய்யப்பட்டன. இதனடுத்த மஹாஸங்கம் பகவத் க்ருபையால் ஒவ்வொரு ப்ரகாரத்திலும் இதைவிடப் பலமடங்குகள் சிறப்பாய் நடக்கவேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் மனப்பூர்த்தியாய் ஆசாஸித்தார்கள். நாமும் இவ்வாசாஸனத்தில் மிகக்குதூஹலத்துடன் ஸவிநயம் அந்வயிக்கின்றோம்.

* * * * * *

இம்மஹாஸங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் இரண்டொன்று விசேஷித்துக் குறிப்பிடத்தக்கவை. ப்ரதானமாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் ஐகமத்யத்தைப்பற்றிய முதல் தீர்மானம் நிறைவேறியது. இவ்வளவு ஸந்தோஷத்துடன், 'போதயந்த: பரஸ்பரம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச' (பரஸ்பரம் போதித்தும், சொல்வதைக்கேட்டும், ஆநந்திக்கின்றார்கள்) என்று ஸ்ரீகீதாசார்யன் அருளிச்செய்த ப்ரகாரம் ரமிக்கின்ற நமக்குள் கலாவைஷம்யம் ஏன்? என்று மஹாஸபையில் யாவரும் நெஞ்சுசரஸ்பட்டது ப்ரகாசமாயிற்று. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி மஹாஸங்கத்தின் உபஸம்ஹாரத்தின் போது ஸ்ரீமான் ராவ் பஹதூர் இ. ரங்காசார்யரும், ஸ்ரீ. உ. வே. மஹாமஹோபாத்யாய கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்யர் ஸ்வாமியும், பண்டித பூஷணம் ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்டலூர் நரஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமியும் மனமுருகும்படி மொழிந்தவைகளைக்கேட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களனைவரும் இனி ராமாநுஜதாஸ்யத்வமே நம்மவர்க்குள் நிரூபகலக்ஷணமாயிருக்கும்படி நடப்போமென்னும் தீர்மானத்துடன் திரும்பினார்களென்று உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். இந்த நினைவு இத்தோடு நிலைத்துவிட்டதா என்று கேட்பது தர்மமல்ல. இப்படி அடிக்கடி கூடி ஸத்ஸம்ப்ரதாய விஷயமான ஸல்லாபங்களைச் செய்து தான் நம்மவர்க்குள் ஸ்நேஹபாவமும் ஒற்றுமையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணமான பாகவத ப்ரதிபத்தியும் (பாகவதர் திறத்தில் தாழ்வும்) வளரவேண்டும். அதனால் அந்யோந்ய வைரஹேதுவான அஸூயை நிச்சயமாய் இருந்தவிடம் தெரியாமல் ஒழிந்துபோய்விடும்.

நமது ஸம்ப்ரதாயத்தின் உண்மையையும் பெருமையையும் பரவச்செய்வதினால் மிகுந்த நன்மையுண்டாகுமென்பதை நமது ஸபையைச் சேர்ந்த சில ஸ்ரீமான்களின் உதவியினால் வெளி ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் நடத்தப்பட்ட வித்வதுபந்யாஸ வ்ருத்தாந்தங்களினாலறிந்தோம். அது இந்த மஹாஸங்கத்திலும் நன்றாய் ருசுப்படுத்தப்பட்டது. அதை இந்த வருஷம் இன்னும் நிரந்தரமாயும் ஊக்கத் [illegible] ற வேண்டுமென்பது இத்தீர்மானத்தின் முக்கிய

மான கருத்து. இதின் ப்ரயோஜநத்தில் எவ்வளவேனும் ஸந்தேஹித்தவர்கள் இவ்வருஷத்திய மஹாஸங்கத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துத் தெளிந்தார்களென்பதற்கு ஐயமில்லை!

* * * * * *

நமது தீபிகைக்கும் இம்மஹாஸங்க ப்ரயுக்தமாக ஆதரவு கொஞ்சம் அதிகமாகுமென்று களிக்கத் துணிகின்றோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையையும் அதன் ப்ரவ்ருத்திகளுக்குப் பரிகரமாயிருக்கும் (organ) தீபிகையையும் ஸாதனங்களாக வைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் ச்ரேயஸ்ஸைக்குறித்ததான கார்யங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஸர்வசக்தியான ச்ரிய:பதி இம்மநோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொடுப்பாராக!

* * * * * *

நாட்டின் தற்கால ஸ்திதியில், புத்திஹீநத்தினாலோ பிறர் மாய்த்தினாலோ வேறு மதங்களிற் சென்று பிறகு மனம் நொந்து திரும்புகிறவர்கள் திறத்திலும், ஸமூஹத்தின் முற்போக்கையும் ஸம்ரக்ஷணத்தையும் கருதி அத்யாவச்யகமான கார்யங்களுக்காக ஸமுத்ரயாநாதிகளைச் செய்தவர்கள் திறத்திலும், வைமனஸ்யங்காட்டாமல் அவர்களுக்கு உசிதமான சாஸ்த்ரீய ப்ராயச்சித்தங்களை நிர்ணயித்து அவர்களை மீண்டும் நமது ஸமூஹத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளும் விஷயத்தைப் பற்றி ஒரு தீர்மானம் செய்யவேண்டிய ஆவச்யகதையை விரிவாக எடுத்துரைத்து அடுத்த மஹாஸங்கத்திற்குள், இவ்விஷயத்தை வைதிகர்களான பெரியோர்கள் நிரவிசாரித்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீமான் ராவ் பஹதூர் இ. ரங்காசார்யர் விஜ்ஞாபநம் செய்து கொண்டார். இதைப்பற்றி முன்னொரு தடவையில் நாமும் தீபிகையில் நமது அபிப்ராயத்தைக் குறிப்பிட்டோம். நிரூபகங்களும் ப்ரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாஜனங்கள் இதில் ஆலஸ்யங்காட்டக்கூடாது. ஸ்ரீவைஷ்ணவச்சிறுவர் ஒருவர் காலேஜில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது தன் பத்னியுடன் இதர மதத்திற் சேர்ந்திருந்து சில வர்ஷங்களுக்குள் தெளிந்து மிகுந்த பச்சாத்தாபத்துடன் பத்னியுடன் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் சிலதினங்களுக்கு முன், ஸ்ரீபரமஹம்ஸ ப்ரிவ்ராஜக அயோத்யாராமாநுஜ ஜீயர், ஸ்ரீ. உ. வே. நச்சம்பாடி தேசிகாசார்யர்ஸ்வாமி முதலியவர்களுடைய உதவியினால் ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொண்டு மீண்டும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்துக்குத் திரும்பிவிட்டாரென்பதை ஸமாசாரப்பத்ரிகையில் நமது ஆப்தர்கள் வாசித்து ஸந்தோஷித்திருப்பார்கள். இப்படி ஆர்த்தியுடன் வருகிறவர்களை உபேக்ஷிப்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்மமன்றென்பது நமது துணிவு. 'சரீர ஜாதிவிசேஷங்கள் உத்பத்தி ஸித்தங்களாய் மரணாந்தமாக ஸ்திரங்களாயிருக்கும்' என்று ஸ்ரீதேசி

கன் அருளிச்செய்தது இத்தகையவர்களுக்கும் துல்யம் தானே! ஆகையால் மதாந்தரத்திற் போவதினால் இவன் பிறந்தஜாதி இவனை விடாது. ஆனால் போஜனாதி நியமத்தவறுதலினால் சண்டாளத்வ பர்யந்தமான தோஷங்கள் ஸம்பாவிதங்களே. ப்ராயச்சித்தங்களினால் தோஷங்கள் எம்மட்டில் நிவார்யங்கள் என்பதுதான் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். லோகத்திலும், குற்றங்களில் தாரதம்ய மிருப்பதும் ராஜதண்டனையினால் நிர்த்தோஷனாவதும், கொலைமுதலிய சில க்ரூர அபராதங்களுக்குத் தண்டனையினால் குற்றவாளித் தன்மை யொழிந்தாலும் ராஜஸேவை முதலியவற்றுக்கு யோக்யதை யில்லாமலிருப்பதும் ப்ரஸித்தம். அப்படியே தான் சாஸ்த்ரமும் இருக்கும். சில மஹாபாதகங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தங்களினால் நிவ்ருத்தியுண்டே யாகிலும் வைதிகக் கர்மங்களில் அந்வயிக்கும் யோக்யதை போய்விடு மென்னக்கூடும். அதனாலேயே ஜாதியில் சேரமுடியா தென்றுவது வைஷ்ணவ ஸம்பத்தை மீண்டும் பெறக்கூடா தென்றுவது சொல்லலாமா? 'வைஷ்ணவத்வேந ஸர்வேஷாம் ஸம்மாநம் ருஷிஸம்மதம்' (வைஷ்ணவன் என்னும் ஆகாரத்தால் எல்லாரும் பஹுமானிக்கத் தக்கவர்கள்; இது ரிஷிகளுக்கும் ஸம்மதம்) என்று சண்டாள பர்யந்தமாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்குள்ள ஏற்றத்தை ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்யவில்லையோ?

இப்படி அந்தரங்க அநுதாபத்துடன் வருவார்களை உபேக்ஷிப்பது, 'மௌநவ்ரதிகாந் மூர்க்காந்' (மௌனவ்ரதத்தை நடத்தும் மூர்க்கர்களை) என்றாற்போல் நம்ஸமூஹத்துக் குள்ளேயே யிருந்துகொண்டு நிர்ப்பயமாய் சாஸ்த்ரநியமங்களைத் திரஸ்கரிப்பவர்களுக்கு இடங்கொடுத்தபடியாய் விடுகிறது. வேஷம் மாத்திரம்தான் மிச்சமாய்நிற்குமேதவிர, காலதர்மத்தைப் பார்க்கும்போது பரமவைதிகர்களுங்கூட ராஜ்யதந்த்ர ஸம்பந்தமான விஷயங்களில் (Politics) ஸம்பந்தப்படாமல் தப்பமுடியாதென்பது ப்ரகாசமாகும். 'ஶரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்த்யேதகர்மண:' (கர்மங்களைச்செய்யாமல் உன் தேஹயாத்திரையும் நடப்பதரிது என்று பகவான் அர்ஜுநனுக்குச் சொன்னது, இதையும் சேர்த்துச்சொன்னதென்றே கொள்ளவேண்டும், வைதிகதர்மத்தின் ஸம்ரக்ஷணத்துக்கு அதை அநுஸரிப்பவர்கள் பிழைத்திருக்க வேண்டியது முதற்காரணமன்றோ? நம்மையாளும் சக்ரவர்த்தியும் அவருடைய மந்த்ராலோசனை ஸபையும் Parliament) த்வீபாந்தரத்தி லிருந்துகொண்டு இங்கு ராஜ்யபாரம்நடக்கிறது. இந்த ராஜ்யமும் நானாவிதமதஸ்தர்கள் ஸம்பந்தப் பட்டதாயிருக்கிறது. வைதிக மதஸ்தர்களும் ராஜ்யதந்த்ர வ்யவஹாரங்களிற் சேர்ந்து தமது அக்கரைகளைக் கவனியாவிட்டால் அவர்களுடையகதி அதோகதிதானென்பதைத் தேசவர்த்தமானங்களைச் சிறிது கவனிப்பவர்கள்கூட அறிவார்கள். 'தேவாலயங்களில்

மனுஷ்யனாய்ப் பிறந்தவர்களெல்லாம் ஏன் நுழையக்கூடாது? அவற்றின்பணங்களை ரோட்போடுதல் முதலிய கார்யங்களுக்கு ஏன்உபயோகப் படுத்தக்கூடாது?' என்று இடைவிடாமல் பயமுறுத்துகிற விதண்டாவாதங்களை நமது வைதிகச்ரேஷ்டர்கள் கவலையுடன் கவனிக்கவேண்டாமா? ப்ராம்மணர்களை உத்யோகங்களில் முன்போல் வைக்கக்கூடாது என்கிற நிகழ்ச்சியையும் காண்கின்றோமே. இவ்வளவு உபரோதங்களுக்கிடையே நம்மவரின் நன்மைக்காக நமது ஸமூஹத்தினர் தேசாந்தரயாத்திரை முதலியவைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டியிருந்தால், அவர்களை நாம் வெளியேற்றிவிடவேண்டு மென்பது உசிதமா? அல்லது தர்மந்தானாகுமா? இப்படி விஜ்ஞாபிப்பதினால், போஜநநியமந்தவிறுவதையாவது சாஸ்த்ரீய கர்மங்களை விடுவதையாவது, காமசாரமாய் நியமங்கடக்கும் விவாஹாதிகளையாவது. ஒருபடியாலும் அங்கீகரிக்கிறோமென்று எண்ணக்கூடாது. இங்கு 'ஆபத் வ்ருத்தியைப் பற்றிமட்டும் பேசுகிறோம்.

இத்தகையவர்களிடத்திற் காட்டும் வெறுப்பை நமக்குள்ளிருந்தே காமசாரமாக சாஸ்த்ர அதிலங்கனம் பண்ணுகிறவர்கள் பக்கலிற்காட்டி அவர்களை பஹிஷ்கரிக்கவோ, ப்ராயச்சித்த மநுஷ்டிக்கும்படி செய்யவோ பெரியோர்கள் முன்வந்தால், அதுவைதிக ச்ரீயைக் காப்பாற்ற அத்யந்தம் உபகாரமாயிருக்கும். அநுதபிப்பவர்களை வெருட்டுவதினால் மட்டும் ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷணம் உண்டாக மாட்டாது.

தற்போது சென்னை ராஜதானியில் எல்லோர்க்கும் மனக்கொதிப்பை யுண்டாக்கும் ஹிந்துமதஸ்தாபன மசோதாவைப்பற்றி நமது மஹாஸங்கத்தில் நடந்த தீர்மானம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டமான அபிப்ராயத்தை வெளியிட்டு விட்டது. ஸ்ரீ. உ. வே. திவான் பஹதூர் தி. த. ரங்காசார்யஸ்வாமி அந்த தீர்மானத்தை ப்ரேரணை செய்ததில் இம்மசோதாவின் பாதகாம்சங்களை வெகுதெளிவாகவும் விரிவாகவும் எடுத்துக்காட்டி, இதனால் நன்மையை விளைவிக்கக்கூடிய (அம்சம் தேவஸ்தான கம்மிட்டி மெம்பர்களின் உத்யோக காலத்தை 5-வருஷ மாக்குவது முதலியது) மிகவும் அற்பமென்றும், இதைப்பழைய தேவஸ்தானச சட்டத்திலேயே சிறிது மாறுதல்களைச்செய்து ஸாதித்துக்கொள்ளலா மென்றும், இப்புதுச்சட்டமே அநாவச்யமென்றும் நன்றாய் நிரூபித்தார். இது விஷயமாகப் பத்ரிகைகளில் அநேக கண்டனங்கள் பிறகு வந்துவிட்டன. முக்யமான ஆக்ஷேபங்களெல்லாம் ப்ரசுரமாய்விட்டன. அவற்றை யெல்லாம் இங்கு மீண்டும் எடுத்துரைப்பது அநாவச்யம். தேவஸ்தானங்களில் ஏற்படக்கூடிய கக்ஷிவகையரு வ்யாஜ்யங்களைக் குறைக்க இம்மசோதாவில் ஒருவழியையும் காணோம். கோயில் திட்டங்களின் நிஷ்கர்ஷங்களில் கம்மிட்டியார் ப்ரவேசிப்பதும், மடஸொத்துக்களைப் பற்றியாவது அவற்றின் விநியோகாதிகளைக் குறித்தாவது அல்லது மடநிர்வாஹத்திலாவது அந்தந்தமட ஆதீனக்காரர்களையும் சிஷ்யர்களையும் தவிர மற்றவர்கள் இனையளவும் அதிகாரம் செலுத்த இடம் கொடுப்பதும், எவ்விதத்திலும், ந்யாய மாகாது. ப்ராம்மணரும் ப்ராம்மண இதரரும் ஒரேமாதிரியாக இம்

[illegible]சோதாவைக் கண்டிப்பது ப்ரகாசமாய்விட்டது. அப்படியிருந்தும் [illegible] ஸர்க்கார் நிர்வாஹத்தில் இச்சமயம் ஆதிக்யம் பெற்றிருக்கும் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியா [illegible]யாரும் [illegible]ஸம் மந்த்ரிமார்களும் இதைச் சட்டமாக்கிவிடும் பக்ஷத்தில், மத [illegible]விஷயங்களில் ப்ரவேசிப்பதில்லை என்று ஆங்கிலதுரைத்தனக் கொள்கையை [illegible] மேன்மைதங்கிய கவர்னரவர்கள் அச்சட்டத்துக்குத் தமது [illegible] [illegible]த்தைக் கொடுக்க மறுத்து அதை நிராகரித்துவிடுவார்கள் [illegible] [illegible]ர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:

அந்தராதித்ய வித்யை.

[illegible] ।
[illegible] ॥

'ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே ஹிரண்யச்மச்ரு: ஹிரண்யகேச ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீக மேவமக்ஷிணீ । தஸ்யோதிதி நாம ஸ ஏஷ ஸர்வேப்ய: பாப்மப்ய உதித: உதேதி ஹ வை ஸர்வேப்ய: பாப்மப்யோ ய ஏவம்வேத' என்று சாந்தோக்யத்தில் வாக்யம். இதனுடைய அர்த்தம்—ய: ஏஷ: - யாதொரு ஸர்வப்ரஸித்தராய், ஹிரண்மய: - ரமணீயரான, புருஷ: - புருஷோத்தமன், அந்தராதித்யே - ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவில், த்ருச்யதே - உபாஸகரான யோகிகளினால் காணப்படுகிறாரோ, (மேலும் அவருடைய திருமேனி) ஹிரண்யச்மச்ரு: - அதிரமணீயமான மீசைகளை உடையது, ஹிரண்யகேச: - அதிரமணீயமான குழற்கற்றையையுடையது, ஆப்ரணகாத் - திருவடி நகம் முதல் திருமுடியளவும், ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: - ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுள்ள ஜாம்புநதமென்று சொல்லப்பட்ட ஸுவர்ணம் போல் அதிதிவ்யமானமாயிருக்கிறது. 'கப்யாஸம்' என்பதின் அர்த்தம் மேலே விவரிக்கப்படுகிறது.

இவ்விடத்தில் ஹிரண்யசப்தம் 'ஹிரண்மயீ காமிந்யா:' என்கிற தாது [illegible]போல் '[illegible] ஹிரண்ய' என்கிற ஔணாதிக ஸூத்திரத்

தமேவ நித்யமாய், ஸ்ப்ருஹணீய என்கிற அர்த்தமுள்ளதாய், '[illegible] [illegible] ரமணீயதாயா:' (யாதொன்று க்ஷணந்தோறும் புதிதாகக்காணப்படுகின்றதோ அதுவே ரமணீயதையின் ரூபம்) என்கிற ந்யாயத்தால் கால ஸங்கோசமன்றியே எவ்வளவு காலம் அனுபவித்தபோதிலும் த்ருப்தி உண்டாக்காமல் 'நவம் நவம் ப்ரீதிமாதநோதி' என்னும்படி மேல்மேல் விசேஷமுள்ளதாயிருக்கிறது என்கிற தாத்பர்யத்தைக் கொடுக்கிறது. 'ஸுவர்ண:' என்கிற சப்தமும் இந்த ஹிரண்ய சப்தத்தோடு சேர்ந்திருப்பதால் இதே அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. தஸ்யோதிதி நாம - அவருக்கு 'உத்' என்று பெயர். ஸ ஏஷ ஸர்வேப்ய: பாப்மப்ய உதித: இவர் ஸமஸ்தமான பாபங்களிலிருந்தும், ஒதுங்கினவர், அதாவது 'அபஹதபாப்மா', 'அகர்மவச்ய:' என்று தாத்பர்யம். இதற்குமேல் பல ச்ருதி - ய ஏவம் வேத - எவனொருவன் இந்த வித்யையை உபாஸிக்கிறானோ அவன், உதேதி ஹ வை ஸர்வேப்ய: பாப்மப்ய: - ஸமஸ்தமான ஸஞ்சித ப்ராரப்தரூப பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு பகவத் ஸாயுஜ்யத்தை அடைவன். தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகம் - இதற்கு பூர்வபக்ஷார்த்தம் மூன்று, ஸித்தாந்தார்த்தம் மூன்று, ஆக ஆறு அர்த்தங்கள் வாக்யகாரராலே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாவது அர்த்தம்:—கம் பிபதி இதி கபி:, கம்பிபதீதி என்கிற நிர்வசனத்தைக்கொண்டு கபி: - ஸூர்யன்; ஆஸ் க்ஷேபணே இதி - ஆஸ - மண்டலம், கப்யாஸம் - ஸூர்யமண்டலம். 'கபி: [illegible] தேஜநம்' என்று கபி என்பதற்கு ஸூர்யன் என்ற அர்த்தத்தில் ப்ரயோகமுண்டு, புண்டரீகம் - ஹ்ருதய புண்டரீகம் - ஸூர்ய மண்டலமும், ஹ்ருதய புண்டரீகமும், தஸ்ய - அந்த உபாஸகனுக்கு, யதா - எப்படி உபாஸநஸ்தானமோ, ஏவமக்ஷிணீ - இப்படி நேத்ரங்களும் உபாஸனஸ்தானம் என்று முதல் அர்த்தம். இந்த அர்த்தம் திவ்யமங்கள விக்ரஹ வர்ணனமாகிற இந்த ப்ரகரணத்தில் உபாஸனஸ்தானத்தை விதிப்பது அப்ரக்ருதமாகையாலும், கேவல புண்டரீக சப்தத்துக்கு ஹ்ருதய புண்டரீகம் என்று அர்த்தம் சொல்வது கௌணமாகையாலும், அக்ஷிவித்யை மேலே சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் புனருக்திதோஷம் (திரும்பச்சொல்லுதல்) வருவதாலும் 'ய ஏஷோऽக்ஷிணி' என்று வலதுகண் மாத்திரம் உபாஸனஸ்தான

மாக விதிக்கப்பட்டிருக்க, இங்கு 'அக்ஷிணீ' என்று இரண்டுகண்களையும் சொல்லுவது அனுசிதமாகையாலும் இந்த முதல் அர்த்தம் கீழ்க்கூறிய ஐந்துவித தோஷத்துடன் கூடியதால் த்யாஜ்யம்.

இரண்டாவது அர்த்தம்:—கப்யாஸம் - மர்க்கடத்தின் (குரங்கின்) ப்ருஷ்டம், புண்டரீகம் - பத்மம், செங்குரங்கினுடைய ப்ருஷ்டபாகம் போலவும், பத்மம் போலவும் பெருமாளுடைய கண்கள் இருக்கின்றன என்று யாதவப்ரகாசன் வெளியிட்ட அர்த்தம். இது நீசோபமாதி தோஷதுஷ்டமாயும் விசேஷண விசேஷ்யங்களாய் இரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்காமையால் ஸாமாநாதிகரண்ய பங்கமாகவும் வருகையாலும் இன்னம்சில தோஷங்களும் ஸம்பவிப்பதைப்பற்றி இந்த அர்த்தமும் த்யாஜ்யம். இதிலேயே கொஞ்சம் வ்யத்யாஸமாய் ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யத்தின்படி மர்க்கடப்ருஷ்ட ஸத்ருசமான செந்தாமரை போல் உளது நேத்ரம் என்கிற யோஜனையிலும் ஸாமாநாதிகரண்யம் வந்தபோதிலும் கப்யாஸசப்தத்துக்கு கௌணார்த்த தோஷமும், நீசோபமாதிதோஷமும் முன்போல் இருப்பதால் இந்தயோஜனையும் இசையாது.

மூன்றாவது அர்த்தம் - கப்யாஸம் - 'கபிநா ஆஸ்யதே' என்று ஆஸி பூர்வகமன ஆஸ தாதுநிஷ்பந்நமாய்க் 'கொஞ்சம் மலர்ந்த தாமரைபோல்' என்ற யோசனையிலும் அர்த்தபுஷ்டிமுதலானது இல்லாமையால் இதுவும் உபேக்ஷிக்கத் தக்கதே.

நாலாவதுஅர்த்தம் - கபிநா ஆஸ்யதே - ஸூர்யனாலே விகஸிப்பிக்கப் பட்ட செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின் தளம்போல் திருக்கண்களென்று.

ஐந்தாவதுஅர்த்தம் - கம் பிபதீதி கபிঃ- நாளம், தஸ்மிந்நாஸ்தே இதி கப்யாஸம் - நாளத்தோடு கூடின பத்மம். அது போலுள்ளது திருமாலுடைய திருக் கண்கள். விகாஸமில்லாவிடில் தாமரையினுடைய அழகு எப்படி வெளிப் படாதோ அப்படியே காம்பைவிட்டுப் பிரிந்தாலும் அதின்அழகு குலைந்து போகுமாதலால் காம்போடிருப்பதுதான் உபமாநார்ஹம்.

ஆறாவதுஅர்த்தம்.—கே - ஜலே, அஸ்யதே இதி கப்யாஸம் - ஜலஸ்தித்யர்த்தঃ - இந்த யோஜனையில் 'கபி' என்கிற உபஸர்க்கத்தி னுடைய

அகாரம் 'வஷ்டிபாகுரிரல்லோபமவாப்யோருபஸர்கயோঃ' என்கிற சாஸ்திரத்தினால் லோபித்திருக்கிறது. பத்மம் காம்புடன் விகஸித்திருந்தாலும் தண்ணீரை விட்டுப்பிரிந்தால் அதின்மஹிமைக்கு குறைவுண்டாகும்என்று ஆலோசித்து இந்த மூன்று அர்த்தங்களையும் சேரப்ரயோகிக்கலாய்த்து. ஸக்ருதுச்சரித நியாய விருத்தமாய் ஒருசப்தம் மூன்றுஅர்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடுமோ என்றால் அதில் குற்றமில்லை. ஆர்ஷமான வாக்குத் தன் தரமாய் ஒருதடவை உச்சரிக்கப் பட்டிருந்தபோதிலும் அதை ஆவ்ருத்தி செய்து எத்தனை அர்த்தங்கள் வேண்டுமானாலும் அதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த ஔசித்யங்களைக் கவனித்துத்தான் ஸ்வாமி உடையவர் வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் கப்யாஸ சப்தத்திலிருந்து இந்த மூன்று அர்த்தங்களையும் 'கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸும்ருஷ்டநால ரவிகர விகஸித புண்டரீக தளாமலாயதேக்ஷணঃ' என்று ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ஸ்ரீபாகவதத்தில் 'சாரதாசய ஸரோஜோதரஸ்ரீமுஷா த்ருசா' என்றும், ஸ்ரீ ஆளவந்தார் 'ப்ரபுத்த முக்தாம்புஜ சாருலோசநம்' என்றும், ஸ்ரீமங்கிகமாந்த மஹாதேசிகன் ரகுவீர கத்யத்தில் 'அம்பகார கிரண ஸம்பர்க விகஸித புண்டரீக வநாபிராம லோசந'* என்றும் அநுக்ரஹித்தார்கள். பகவத் விஷயத்தில் ஈடுபட்ட மஹான்களும் 'ஆழமான மடுவிலே செழுந்தெழுந்து மலர்ந்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்தினுடைய உள்ளிதழையும் தள்ளிவெளியிதழையும் தள்ளி நடு இதழ்போல் குளிர்ந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடின திருக்கண்களை உடையவன்' என்று நம் கண்ணனை வர்ணிப்பார்கள். கீழ்க்குறிப்பிட்ட ப்ரமாணங்களைக் கணிசித்து இரண்டு நேத்ரங்கள் வர்ணிக்கப்பட்டபடியால் கண்ணனேதவிர முக்கண்ணனில்லை பரதேவதை என்றதாயிற்று.

திருமங்கலம் நடாதூர்,

திருவல்லிக்கேணி, 5—1—23. } நரஸிம்மாசார்யர்.

---

* ["கருமாணிக்க மலைமேல் மணித்தடம் தாமரைக் காடுகள்போல் திருமார்வுவாய் கண்கை; என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்திருப்பதை அநுஸந்திக்கப்ராப்தம். கோ. ஸ்ரீ. உ. கா.]

[illegible]

(முன் தொடர்ச்சி)

[illegible]

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

(முன் தொடர்ச்சி)

தோஷத்தைப்பார்ப்பதில்லையென்று சொன்னது, நமது தோஷத்னதப்பார்ப்பதும் அதைப்போக்குவிப்பதற்காக என்பதை ஜ்ஞாபிக்கும் பொருட்டு என்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது. ஆச்ரிதருக்கு ஸுலபனுகையினுல் துர்லபத்வமும் (கிடைக்கமாட்டான் என்பதும்) இல்லை. 'பக்தியில்லாதவதற்கு வெகுதூரம்; பக்தர்களுக்கே எதிரில் நிற்பவன்' என்றர்த்தமுள்ள வசநங்கள் காணப்படுகின்றனவே! இப்படியே ஔதார்யம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய குணங்களினுடையவும் உபயோகம் அறியத்தக்கது. இந்த குணங்களெல்லாம் ஶ்ரிய:பதித்வத்தோடு சேர்ந்து ப்ரகாசிக்கும்போது ஆச்ரிதருடைய ரக்ஷணத்துக்கு மிகவும் ஸமர்த்தங்களாகின்றன என்றர்த்தம்.

இப்படிப் பூர்வகண்டத்தில் மூன்று பதங்கள் அறியத்தக்கவைகள். ஸ்ரீமானுன நாராயணனே! ஸ்வாமியே! அநந்யசரணுய் உன் திருவடியிணையைச் சரணமடைந்தேன், ஹே அச்யுதா! உன்பொருட்டே ஆகாநின்றேன்' என்றர்த்தமுள்ள த்வய விவரணரூபமான பகவத் சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து ஸ்ரீமத், நாராயண வென்கிற இரண்டுபதங்களுக்கும் எட்டாம் (விளி) வேற்றுமையைக்கொண்டு 'உம்முடைய' என்று ஒரு பதத்தைச் சேர்த்துச் சிலர் நிர்வஹிக்கிருர்கள். எல்லாவிடத்திலும் அர்த்தத்தின் உண்மை ஒன்றுதான்.

பூர்வ கண்டத்தில் அங்கங்களோடு கூடிய உபாயத்தை ப்ரதிபாதித்து உத்தரகண்டத்தினுல் அதன் பலம் சொல்லப்படுகிறது. இங்கும் ஸ்ரீமத்சப்

[illegible]

தத்திற்கு முன்போல் வ்யாக்யானம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். நாராயண சப்தத்தினுல் குணம் விக்ரஹம் (உருவம்) முதலியவைகளோடு கூடின பரப்ரும்மம் சொல்லப்படுகிறது. பகவானுக்கு விபூதியாக (ஐச்வர்யமாக) விருக்கும் சேதனுசேதனங்களடங்கிய ப்ரபஞ்சம் முழுவதும், அவனுக்கு விசேஷணமாயிருப்பதினுல் போக்யமாகையாலும் நரனுகிய அவனுடைய ஸம்பந்தமிருப்பதால் நாரசப்தத்தினுல் சொல்லத்தகுந்தவையா யிருப்பதினுலும் இது கூடும். பித்தத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனுக்குக் கசப்பென்று வெறுக்கத்தக்கதாயிருந்த பால் அப்பித்தம் கழிந்தவாறே மதுரமாகவே தோன்றுகின்றபடியே, கர்மவசத்தினுல் முன்னுல் வேறுவிதமாய்த் தோன்றிக்கொண்டிருந்த ப்ரபஞ்சம் தானே கர்மமொழிந்தபோது பகவானுடைய விபூதியாகக் காணப்படுவதால் ஸுகத்தின் பொருட்டேயாகின்றது, என்பது ஏன் யுக்தமாகாது? ஆகையாலன்றே குறைவற்ற ப்ரும்மானுபவம் மோக்ஷமென்று சொல்லப்படுகிறது!

இங்கும் ஸ்ரீமந்நாராயண பதத்திலிருக்கும் நான்காம் வேற்றுமையினுலும் சேஷத்வத்தை முன்னிட்டுக் கைங்கர்யமே சொல்லப்படுகிறது.

'நம:' என்ற மமகார நிஷேதத்தினுல் பலதசையில் ஸ்வாதீனமாகச் செய்தல், தன் ப்ரயோஜநத்துக்காகச் செய்தல்; ஸ்வாதீனமாக அனுபவித்தல் தன் ப்ரயோஜனத்துக்காக அநுபவித்தல், என்னும் விரோதிகள் நிஷேதிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிஷேதமானது ஸ்வர்க்காநுபவம் முதலிய

[illegible]

வகைளின்படி அத்தகைய தோஷம் இங்கு முண்டோவென்று ஸந்தேஹிப்ப வனை அறிவூட்டுவதற்காகவாதலால் விரோதமில்லை. மோக்ஷதசையில் இவ் விததோஷங்களுண்டோவென்று, தெளிந்த ஜ்ஞாநமுள்ளவர்களால் சங்கிக்கக் கூட முடியாதல்லவா? உத்தரக்கண்டத்துக்கு அதோடு சேர்த்த முழு மைக்கும் நித்யோஜ்வலமான கைங்கர்ய லாபமே வாக்யார்த்தமாகிறது. பகவத் குணாநுபவமும் அதிலடங்கியிருக்கிறது. கைங்கர்யத்தின் பரம்பரையானது பகவத்குணங்களை யநுபவிப்பதினால் உண்டாகிறபடியால் இதுகூடும்.

இதில் பூர்வகண்டத்தில் ஒருவாக்யம். உத்தரகண்டத்தில் நாராயண சப்தத்திலிருக்கும் நான்காம் வேற்றுமை வரையில் மற்றோர் வாக்யம். கைங்கர்யத்தைப்பற்றிய ப்ரார்த்தனையாக விருப்பதால் நம: என்பது மூன்றாவது வாக்யம். 'எனக்கு ஒன்றும் உரியது ஆக்கடவதல்ல; எனக்கு எங்கும் ஸ்வாதீனமான கர்த்ருத்வமில்லை' என்றர்த்தம். இம்மூன்று வாக்யங்களும் சேர்ந்து ஒரு வாக்யமாகும்போது 'ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளில் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதங்களான ஸர்வவிதங்களான நித்யோஜ்வல கைங்கர்யங்களைப் பெறும்பொருட்டு ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றி ப்ரார்த்தனையை முன்னிட்டு என்னுடைய ஆத்மாவை ரக்ஷிக்கும் பரத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்' என்று அர்த்தயோஜனை. இதன் அநுஷ்டானக்ரமம் இருக்கும்படி இங்ஙனே. தானநுஷ்டிக்கும்

[illegible]

முகத்தாலே ஆசார்யரால் இது வெகு அழகாய் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது:— 'ஸம்ஸாரமாகிற நீர்ச்சுழலின் வேகத்தைத் தணிக்கவல்லதான பாபங்களைப் போக்கக்கூடிய கடாக்ஷங்களையுடைய ஆசார்யனால் பார்க்கப்பட்ட அடியேன், வேறு உபாயங்களிலிருந்து விடப்பட்டவனாய் அடியேனுடைய ஸ்வரூபத்துக்குத் தகாத நடவடிக்கைகளில் நின்றும் இப்போது நிவ்ருத்தியையுடையவனாய் தத்வ விவேகத்தினால் ஸந்தேஹம் தெளிந்து, எல்லையில்லாத கருணையையுடைய ஸம்ரக்ஷகனான தேவரீரையடைந்து அடியேனுடைய பரத்தை தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளில் ஸமர்ப்பித்து விட்டு, ஹே வரத! அடியேன் பரமற்றவனும் பயமற்றவனுமிருக்கிறேன்'— என்று.

இங்கும் மூலமந்த்ரத்திற்போலே தத்வ த்ரயாநுஸந்தாநமும், அர்த்தபஞ்சகாநுஸந்தானமும் நமது சிஷ்யர்களால், ஸ்வயமாகவே பண்ணப்படவேண்டும். ஸித்தோபாய ஸாத்யோபாய விபாகமும் முன்னமே சொல்லப்பட்டதாகையால் இங்கு எடுக்கப்படவில்லை.

இங்கும் 'மூலமந்த்ரத்திற் பிறந்து த்வயத்தில் வளர்ந்து த்வயத்தில் ஒன்றிலேயே ஒரே நிஷ்டையை உடையவனாகக் கடவாய்' என்றர்த்தமுள்ள பூர்வாசார்ய வசநங்கள் அநுஸந்திக்கத்தக்கவை. 'த்வயத்தை இப்படி அர்த்தாநுஸந்தாநத்தோடு எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டு இங்கு ஸ்ரீரங்க

ரீரவாத ஶசைவ ஶ்ரீமதே நாராயணாயேஷு ' தி ஹநு பர்யவஸாந ஸம்ருத்தி நிர்தேஶ்யதே । அநுஷ்டேய ஶரணாகதேர் ப்ரயோஜநம் தத்ர தத்ர ஶ்ருத்யுக்தம் ஸர்வம் ஸமீசீநம் ॥

ஶரண வரணவாணீ த்வந்த்வாணா ஸ்ரீரணாம் காரண விஶேஷா மே கவ்யநா கவ்யஶாலீ । ஹருதி ஹருதேஶேஷம் பக்த்யா விஶ்வாத்ர்யா ஸ்மித ஸஜ்ஜநாநாம் ஸாரஸம்ஶ்லிஷ்டேர்ணை: ॥

ஶரணாகதி மந்த்ரஸ்ய ஸம்க்ரஹா ரத்நநிர்ணய: ।
வ்யாயி வரதார்யேண வேதாந்தாசார்ய ஸூநுநா ॥
இதி ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த ஸம்க்ரஹே த்வயாதிகாரோ த்விதீய: ॥

திலேயே ஸுகமாகவிரு ' என்று பலத்தின் எல்லைநிலமானது (கத்யத்தில்) அருளிச்செய்யப்படுகிறது. மற்றவையெல்லாம் ஆசார்யருடைய க்ரந்தங்களில் அந்தந்தவிடங்களில் அறிந்துகொள்ளத்தக்கவை. இப்படி எல்லாம் பொருத்தமுடையவையாயிருக்கின்றன.

சரணாகதி மந்த்ரமாகிய த்வயத்தில் நிஷ்டையையுடையவர்களுக்குச் சரீரம் நசிக்கும் காலத்தில், கல்பக வ்ருக்ஷம் போன்றவனும் ஜகந்மாதாவாகிய பெரிய பிராட்டியின் குலுங்கும் புஜலதைகளினால் நன்றாயணைக்கப்பட்டவனுமிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் ஸகலபலங்களையும் கொடுத்தருளுகின்றான்.

ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்யர் குமாரரான ஸ்ரீ வரதாசார்யரால் சரணாகதி மந்த்ரத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாக இப்படி அர்த்த நிர்ணயம் பண்ணப்பட்டது.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில்

இரண்டாவது த்வயாதிகாரம்.

முற்றிற்று.

அறிவிப்பு:—ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் பண்டித பூஷணம் ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமியின் தமிழ்வ்யாக்யானத்துடன் விலை ரூ. 6—8—0 வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸுக்கு எழுதிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ:.

ஹரி: ஓம்

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த ஸம்க்ரஹ:,

சரமஶ்லோகாதிகார: த்ருதீய:.

அத சைநபேக்ஷ்யாதி அஸ்யாதிகாரி ஸ்தேநாபேக்ஷ்யாத் பூர்வோக்தாயா: விஶதீகாரசேநந பரபகவாக்யம் சரமஶ்லோக: । தத்ர பூர்வார்த்தோத்தரார்த்தாப்யாம் ஶரணாகதிஸ்த்ர பூர்வோத்தர வர்ணயோ: விவரண மிதி ஜ்ஞேயம் । தத்ர கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாந் மோக்ஷஸாதநத்வேநோபதிஶ்ய தத்ராநதிகாரிதயா ஶோசத: ஸஹூ நஸ்ய உபாயாந்தரம் அத்ர விதீயதே । தத்ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய ஶப்த: உபாயாந்தராநதிகாரம் வ்யஞ்ஜயதி । தத்நதிகாரஸ்ய பஞ்சதஶவிதத்வம் உக்தமாசார்யை:—

ஶக்த்யாதேர் அஶக்த்யாவ: ப்ரதிஷித்ததா ஶாஸ்த்ரத: பர்யவஸாநோ:
காலக்ஷேபாக்ஷமத்வாதிதி நியதிவஶாதாபதந்தீஸ்வதந்த்ரா: ।
ஏகத்வித்ர்யாதி யோக வ்யதிகர ஜநிதா ஸம்ப்ரயோக
ஸங்க்ஷிப்தஸ்வ வ்யவஸாந விதிநாஷ்டகே நிவிஷ்டா:॥ ' இதி

அபேக்ஷ்யார்த்த:—ஶக்தி:, ஜ்ஞாநம், ஶாஸ்த்ரா பர்யுதஸ்தத்வம், காலாக்ஷமத்வம்

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

மூன்றாவது சரமச்லோகாதிகாரம்.

இப்படி அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டிய உபாயத்தின் அதிகாரி நைரபேக்ஷ்யம் (ஒன்றையும் எதிர்பாராதிருத்தல்) முதலிய அறியவேண்டிய அர்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு சரமச்லோகம் உபாயத்தை விதிக்கும் வாக்யமாக இருக்கிறது. அதில் முற்பாதி பிற்பாதிகள் முறையே (த்வயத்தின்) முற்பாதி பிற்பாதிகளினுடைய விவரணங்கள் என்று அறியத்தக்கது. அங்கு கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோகங்களை மோக்ஷஸாதநங்களாக உபதேசித்து அதில் தனக்கு அதிகாரமில்லாமையினால் துக்கப்படுகின்ற அர்ஜுனனுக்கு வேறொரு உபாயம் இதில் விதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் 'எல்லாத் தர்மங்களையும் விட்டு' என்னும் சப்தம் வேறு உபாயத்தில் (பக்தியோகத்தில்) அதிகார மற்றிருப்பதைத் தெரிவிக்கிறது. அதில் அதிகார மில்லாமை பதினைந்து விதம். ஆசார்யரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டதிறே:—' பக்தியோகம் முதலியவற்றில் (அநுஷ்டிக்க) சக்தியில்லாமலிருத்தல், ஜ்ஞாநமில்லாமலிருத்தல், சாஸ்த்ரத்தினால் விலக்கப்பட்டிருத்தல், காலவிளம்பத்தை ஸஹியாமை, என்று அத்ருஷ்டவசத்தால் உண்டாகும் நான்கில் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று முதலி

சக்தி ப்ரக்ருதி வைபரீத்ய ஸாபேக்ஷம் ஸம்பவிதாநி ஷட்த்ரிம்சதி கர்ஷாதிகாரஃ । தேஷாம்ஸ்ச யேஷாம்ஸ்ச பூர்வோக்தாதிகாரஃ । ஸ விபர்யயஸ்ய ஏகைக நிவ்ருத்த்யா சத்வாரஃ, த்விக த்விக நிவ்ருத்த்யா ஷோடா । த்ரிகத்ரிக நிவ்ருத்த்யா சத்வாரஃ, சதுர்ணாம் நிவ்ருத்த்யா ஏகஸ்ஸ்ச, பஞ்சதசவிதஃ । சக்த்யாதி ஸேஷேந விஷயஸ்ய ஸர்வத்ராவ்யபிசாரிஷு கர்ஷு ஸமம் ‘ சக்த்யாதி ஸக்த்யஸாவஃ ப்ரதிகிராஹிததா சாஸ்த்ரதஃ பயப்ரச்சாதஃ காலக்ஷேபா க்ஷமத்வம் ’ இத்யேஷாமேஷு ஏகைக ஸத்பாவே, த்விக த்விக ஸத்பாவே, த்ரிகத்ரிக ஸத்பாவே சதுர்ணாமபி ஸத்பாவே ப்ரபத்த்யதிகாரோ பவதீதி । ஏவம் து ஷ்கரோபாயாநதிகாரிணோ முமுக்ஷோ ஸுகரோபாயோ விதீயத இத்யர்த்தஃ ।

யவைகளின் சேர்க்கையினுல் தனித்தனியாகப் பிறிந்து நிற்கும் தமது அதிகாரங்களை யுடையவர்களாய் (அதாவது குறைபிறிவுகளைப் பார்த்துக் தங்களுடைய அதிகாரத்தைத் தெரிந்துகொண்டு), பெரியோர்கள் ஸந்தேஹமற்று மோக்ஷத்துக்காக ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தியை யநுஷ்டித்து ச்ரியஃபதியை ஆச்ரயிக்கிறார்கள் ’—என்று. இதன் அர்த்தம் இது :— சக்தி, ஜ்ஞாநம், சாஸ்த்ரத்தால் விலக்கப்படாதிருத்தல், காலதாமதத்தைப் பொருக்கும் தன்மை, இந்த நான்கும் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து பக்தியோகத்துக் கதிகாரமாகின்றன அவைகளில்லாமையே (விபர்யயமே) ப்ரபத்திக்கு அதிகாரம். அந்த விபர்யயமானது அவற்றில் ஒவ்வொன்று ஒழிவதினுல்,நான்கு விதம்; இரட்டை இரட்டையாக ஒழிவதினுல், ஆறுவிதம்; மும்மூன்றின் சேர்க்கைகள் கழிவதினுல் நான்குவிதம், நான்கும் கழிவதினுல் ஒருவிதம் — என்றிப்படிப் பதினைந்து ப்ரகாரங்களாயிருக்கும். சக்திமுதலியவைகளின் சேர்க்கையில்லையென்பது எல்லாவிடத்திலும் ஸமானமாகையினுல் (இந்தப் பதினைந்து விதங்கள் ஏற்படுகின்றன.) இப்படி ‘ பக்தியோகம் முதலியவற்றில் சக்தியில்லாமலிருத்தல் ஜ்ஞானமில்லாமலிருத்தல், சாஸ்த்ரத்தால் விலக்கப்பட்டிருத்தல், காலவிளம்பத்தை; ஸஹியாமை’ என்ற இவைகளில் ஒவ்வொன்றிருப்பதினுலும், இரண்டிரண்டிருப்பதினுலும், மும்மூன்றிருப்பதினுலும் நான்குமிருப்பதினுலும், ப்ரபத்திக்கு அதிகாரம் உண்டாகிறது. இப்படியால் அநுஷ்டிப்பதற்குக் கஷ்டமான மற்றோர் உபாயத்தில் அதிகாரமில்லாத முமுக்ஷுவுக்கு (மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு) எளிதாய் அநுஷ்டிக்கக்கூடிய உபாயம் விதிக்கப்படுகிறது என்பதர்த்தம்.

(இன்னும்வரும்).

॥ ஸ்ரீஃ ॥

॥ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ॥

பகவத்கீதைக்கு ஓர் புதிய உரை. *

ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேச்வரன் தன் க்ருபையினுல் ஜகத்ஸம்ரக்ஷணத்துக்காக மனுஷ்யாதிகளோடு ஸஜாதீயனுப் அவதரித்து நடத்திய வ்ருத்தாந்தங்களை நினைத்து ஆழ்வார் ‘ நாட்டிற்பிறந்து மனிசர்க்காய்ப் படாதனபட்டு’ என்று கரைந்தார்! ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுய் அவதரித்துப் பகவான் உபதேசித்த ஸ்ரீகீதையும் தொன்றுதொட்டு வ்யாக்யாதாக்களின் கையிலகப்பட்டுப் படும்பாட்டைச் சொல்லத் திறமில்லை! இப்படிக்கணக்கற்ற வ்யாக்யாதாக்கள் வெகு காலத்துக்கு முன்னரே யிருந்தார்கள் என்பது ஸ்ரீசங்கராசார்யராலும் ஸ்ரீதேசிகனுலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

‘ சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேசம் புத்தேச்சலந காரணம் ’ (சாஸ்த்ரத்தின் பொருளை அறிவது மிகவும் க்லேசகரமானது; புத்தியை சலிப்பித்து விடுவதற்கு அது காரணமாகிறது) என்னப்பட்டது. ஆகையால்தான் பரமஆஸ்திகர்களான நம்பூர்வர்கள், சாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகர்களுடைய அந்தரங்க அபிப்ராயங்களையறிவதற்குப் பரம்பரையாய் சங்கிலித்துவக்காய் வரும் சாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயத்தில் நிலையையும், அப்படி நிலைபெற்ற ஸதாசார்யருடைய உபதேசத்தையும், ப்ரதானமாகப் பாராட்டிவந்தார்கள். இவ்விரண்டுமில்லாதவர்களுடைய ஜ்ஞாநமும் அநுஷ்டானமும் உபயோகமற்றுப் போய்விடுவதுமல்லாமல், அவர்களுடைய ஆஸ்திக்யத்தை அவை குலைத்துவிடுவதும் நிச்சயம்; பின்பு இவர்கள் மீளுவதும் ஸாத்யமில்லை. ‘ கேவலம் நாஸ்திகனைத்திருத்தலாம், ஆஸ்திகநாஸ்திகனைத் திருத்தவொண்ணுது ’ என்றார் ஸ்ரீலோகாசார்யர்!

ஸ்ரீமான் திவான் பஹதூர் வி. கே. ராமானுஜாசார்யர் ஸ்வாமி புதியதாக ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் கீதை உரைககுக் கீழ்க்கூறப்பட்ட இரண்டு ஆதாரங்களுமில்லையென்பதை அவரே தமது முகவுரையில் சொல்லிவிட்டார். ஸுமார் இருபது வருஷத்துக்குமுன் ஓர் பெரிய ஆசார்யர் பக்கலில் கீதையை பகவத் ராமாநுஜபாஷ்யத்துடன் கற்று அதையே நிராக்ஷேபமாய் நம்பியிருந்

* இஃது சென்னையில் துந்துபி௵ மார்கழி௴ (1922௵ டிஸம்பர்௴) த்தில் நடந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் 12 - வது வார்ஷிகமஹாஸங்கத்தில் ஸ்ரீ. உ. வே, நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் செய்த உபந்யாஸத்தின் ஸங்க்ரஹம்.

186723

ததாயும், பின்னிட்டு தியாஸபிஸங்கத்திற் சேர்ந்து அச்சங்கத்தாரால் மிகவும் பஹுமானிக்கப்பட்ட 'ஸந்மார்க்கதீபம்' (Light on the path) முதலிய புத்தகங்களை ச்ரத்தையுடன் படித்துத் தாமதற்குமுன் கொண்டிருந்த குறு கிய நோக்கங்களின்றும் தெளிந்ததாயும், அத்தெளிவினால் ப்ரஸ்தாப வ்யாக் யாநத்தையெழுதியதாயும் தெரிவிக்கிறார். எனவே நம்போலியர்க்கு இதைப்ப ற்றிப்பேசவேண்டிய ஆவச்யகதை இல்லை தான். ஆகிலும், இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீவைஷ்ணவரான ப்ரமுகர்; வயோதிகர்; நன்றாய்ப்படித்தவர்; வைதிகாசார ங்களையநுஷ்டிப்பவர்; லௌகிகத்திலும் பெரிய பதவியை வஹிப்பவர்; பகவத் ராமாநுஜபாஷ்யத்தையநுஸரித்து ப்ரஸ்தாப வ்யாக்யாநத்தைச்செய் திருப்பதாயும், ஸ்ரீஉடையவரும் ஸ்ரீதேசிகனும் தவறிப்போன விடங்களில் தாம் ஸரியான உரைகளை எழுதியிருப்பதாயும் வரைந்திருக்கிறார். இக்கா ரணங்களைப்பற்றி இவர்கூற்றுகளுக்கு ஆதரவுண்டாவது ஸஹஜம். ஆனது பற்றி இப்பராமர்சம் அவச்யமாகிறது. இதையும் விரியவொட்டாமல் 'பானை ச்சோற்றுக்குப் பருக்கைபதம்' என்னும் ந்யாயத்தை அநுஸரித்துச் சில அம் சங்களைமட்டும் உதாஹரித்து விளக்குவோம்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுவும் கீதையும்.

'கீதையில் ஸமயப்ரயுக்தமான கலகங்கள் (sectarian disputes) கிடை யாது. பகவான் பொதுவில் ஜகத்வ்யாபி என்று நிரூபிக்கப்படுகிறான். அவ ன் விஷ்ணுவென்றாவது சிவனென்றாவது சொல்லப்படவில்லை' என்றார் இந் த ஸ்வாமி. இவ்வர்த்தம் வைதிகர் அவைதிகர் உள்பட ஒரு வ்யாக்யாதாவி னாலும் இதுவரையில் சொல்லப்பட்டதாக நாம் அறியோம். கீதையை நிர்மா ணம் செய்த க்ருஷ்ணன் வ்யாபகராயினும் ஓர் மனிதரேயாவர், ஈச்வரனல் ல, என்கிறவர்கள்கூட 'இந்த க்ருஷ்ணனைக் கடவுளாக்க அவரை விஷ்ணுவின் அவதாரமென்று கட்டிவிட்டார்கள்' என்கிறார்களே! தியாஸபிக்கொள்கை யின்படியாலும், ஜகத்தின் ரக்ஷணத்துக்காகச் செய்யப்படும் அவதாரமென் றால் அது விஷ்ணுரூபமே (Vishnu aspect) என்று சொல்லப்படுவதாக அறிகிறோம். ஸ்ரீசங்கராசார்யர் கீதாபாஷ்ய ஆரம்பத்திலேயே கீதாசார் யனை 'ஸ ஆதிகர்த்தா நாராயணாக்யோ விஷ்ணு:...............தேவக்யாம் வஸுதேவாதம்சேந க்ருஷ்ண: கில ஸம்பபூவ' (அந்த ஆதிகர்த்தாவா வாகிய நாராயணன் என்றபெயருடைய விஷ்ணுவானவர் தேவகியிடத்தில் வஸு தேவருடைய அம்சமாக க்ருஷ்ணனாயவதரித்தாரல்லவா?) என்று தெளி யக்காட்டினார். இதையே பலவித்தாந்திகளான வைதிகவ்யாக்தாக்களனைவ ரும் பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை பகவதவதாரமென்று ஒப்புக் கொண்டால், அவனை விஷ்ணுவல்ல வென்னவொண்ணாது; ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் கீதையில், எங்கும் 'நானே ஸகலத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தவன்' 'ப்ரவர்த்திப்பவன்',

'என்னாலேயே ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞானமும், அதன் குறைவும் உண்டாகின்றன', 'என்னை யொருவனையே சரணமாக அடை', என்று தன் பரத்வத்தை வெளி யிட்டார்; 'ருத்ராணாம் சங்கரச்சாஸ்மி' (ருத்ரர்களுக்குள் நான் சங்கர னயிருக்கிறேன்) என்று ருத்ரன் தனது விபூதியாயிருப்பதைச் சொன்னார். சைவர்களும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் விஷ்ணுவின் அவதாரமென்பதை ஆக்ஷேபிக்கக் காணோம். இவ்விஷயத்தில் மதக்கக்ஷியும் கலகமுமிருப்பதாக நம்மாசிரியர் எங்குகண்டார்? க்ருஷ்ணன் பகவதவதாரமேயல்லவென்பது இவர் நினைவா னால், அதற்கு நாம் ஸமாதானம் சொல்லவேண்டுவதில்லை; ஆனால் அப்படி அபிப்ராயப்படுவதாகத் தெரியவில்லை!

பகவதவதார ரூபங்கள்

இவற்றைப்பற்றி இவர் சொல்வதாவது:—'ஈச்வரனுக்கு இரண்டு ப்ரக் ருதிகளுண்டென்று கீழ் 2ம் வது பகுதியில் (பாரா 29) கண்டோம். த ன்தாழ்ந்த (lower) ப்ரக்ருதியிலிருந்தால், ப்ரபஞ்சத்திலடங்கிய (பஞ்ச பூதங்கள் முதலிய) ஏழு பதார்த்தங்களிலிருந்தும் தனக்கு ஒருசரீரத்தைச் செய்துகொள்கிறான். தன் மேலான (higher) ப்ரக்ருதியிலிருந்தால், ஒ ருசேதனனை ப்ரேரணைசெய்து (influences) அவன்மூலமாகக் கார்யங் களைச் செய்கிறான்; பரசுராம பலராம அவதாரங்கள் இப்படிப்பட்டவை யென்பது புராணம் வாசித்தவர்களுக்குத் தெரியும்' - என்று. சபாஷ்!

'சேதனாசேதனங்களாகிற (பரம், அபரம் என்னப்பட்ட) இரண்டுவித மான ப்ரக்ருதிகளைக் கொண்டு ப்ரபஞ்சம் முழுவதையும் ஸ்ருஷ்டிக் கிறே ன்' என்று பகவான்மேலே சொன்னதைக் கொண்டு 4 - வது அத்யாயத்தில் அவதார ரஹஸ்ய ப்ரகரணத்தில் 'ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாமி' என்ப்ரக்ருதியை அதிஷ்டானம் செய்து அவதரிக்கிறேன்) என்றதிலும் ப்ர க்ருதி சப்தமானது சேதனா சேதனங்களைச் சொல்லுகிறதென்று அர்த்தம் பண்ணிவிட்டார்! இதில்என்ன விசேஷமென்று தெரியவில்லை. ஆனால், இ துமிகவும் அனுபபன்னம், புராணம் வாசித்தவர்கள் பகவத்ரூபத்தைப் பற் றி, 'ந பூதஸங்க ஸம்ஸ்தானோ தேஹோஸ்ய பரமாத்மன:' (இந்தப் பரமாத்மாவின் தேஹம் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையினா லுண்டானதல்ல), 'ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி: மாம்ஸமேதோஸ்தி ஸம்பவ:' (அவருக்கு மாம் ஸம், ரத்தம், எலும்பு முதலியவைகளினா லுண்டாகும் ப்ராக்ருத சரீரமில்லை), என்றறிவார்கள். அவதாரத்திலும் பகவத் விக்ரஹம் மூலப்ரக்ருதியினாலானதல்ல வென்பதைநிரூபிக்க ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அநேக ச்ருதிவசநங்களை இவ்விடத்தில் எடு த்து உதாஹரித்தருளினர். 'நான்பிறவி யில்லாதவனாயும், ஜ்ஞாநம்சக்தி, முதலியகல் யாணகுணங்களில் மாறுபாடில்லாதவனாயும், ஸர்வபூதங்களு க்கும் ஈச்வரனாயுமிருக்கச் செய்தேயும், என் ஸங்கல்பத்தினால் (மாயையினால்)

என் ஸ்வபாவத்தையே (‘ப்ரக்ருதியையே’) அதிஷ்டானம் செய்து அவதரிக்கிறேன்’ (அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீச்வரோऽபி ஸந் । ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ॥) என்று அவதாரப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது. பகவான் ஸ்வேச்சையாய் ஜகத்ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக அவதரிக்கும்போது, கர்மவச்யர்கள் கர்மங்களினால் ஸம்பாதித்த தேஹத்தை யடைவதுபோல், ஹேயசரீரத்தை எதற்காகப் பரிக்ரஹிக்கவேண்டும்? ஸத்வப்ரக்ருதிகளுக்குத் தன்பரத்வத்தைக்காட்டி உஜ்ஜீவிக்கச் செய்வதல்லவோ அவதாரத்தின் பரமப்ரயோஜநம்? ‘அவஜாநந்தி மாம் மூடா:’ என்றபடியே இப்படி அப்ராக்ருதமான தன் திவ்யரூபத்தோடு அவதரித்திருப்பதை அறியாமல் அபசாரப்படுகிற மூர்க்கர்கள் திறத்தில் சரண்யனே மனம் நெகிழ்ந்தானிறே! பகவதவதாரங்களும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் உபதேசிப்பதும் உண்மை பொய்யல்ல, என்று நம்புகிறவர்கள் இங்குற்ற ‘மாயா’ சப்தத்துக்கு ப்ரமாணங்களையும் ஸந்தர்பத்தையும் அனுஸரித்து ‘ஸங்கல்பம்’ என்றர்த்தம் கொள்கிறது தான் உசிதம். ஜகத்தெல்லாம் மித்யை (பொய்), என்னும் மதத்தில் ஈச்வரனும் ஸகுணமாய், வ்யாவஹாரிகமாய் (பேசுவதற்காக) மட்டும் இருப்பவனாதலால், ப்ரபஞ்சத்தைப்போல் உண்மையில் இல்லாதவன், ‘நவாஸே மூடா: லோகவச:’; ஈச்வர அவதாரத்தின் கதியும் அதுவே. ஆகையால் அதில் ‘ப்ரக்ருதி’ என்பதற்கு த்ரிகுணமென்னும் மூலப்ரக்ருதி அர்த்தமென்பதினால் பாதகமில்லை; ஆனால் ப்ரயோஜநமுமொன்றுமில்லை!

இப்படி ப்ரக்ருதி சப்தத்துக்கு அர்த்தம் செய்ததால், நம்பூர்வர்கள் பரிபூர்ணங்களென்று தீர்மானித்த, ராமக்ருஷ்ணாதி விக்ரஹங்களோடு கூடின அவதாரங்களைத் ‘தாழ்ந்தவை’ (lower) என்றும், தன்சக்தியினால் சேதனர்களை அநுப்ரவேசித்துக் கார்யம் முடிந்ததும் அந்த சக்தியைத்திரும்பவும் ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு விட்டதாகச் சொல்லப்படும் பரசுராமாதி அநுப்ரவேசாவதாரங்களை உயர்ந்தவை (higher) என்றும், ஸ்ரீமான் ராமானுஜாசார்யர் அவதார ப்ரபாவத்தையும் விபரீதமாகச் சொல்ல நேரிட்டது! இதனாலும் என்ன ப்ரயோஜனத்தைக் கருதினர் என்பது புலப்படவில்லை!

ஆதுநிகக் கல்வியிற் பயின்றவர்களுக்கு ‘அவதாரம்’ என்பதில் ஸாதாரணமாய்த்தீர்ந்த நம்பிக்கை கிடையாது. உயர்ந்த ஸித்தியைப்பெற்றுத் தன்னைமறந்து ப்ரும்மமயமாக எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் சேதனன் தான் அவதாரமாம்! ‘ஈச்வரன் ஒருவருக்கும் பிறக்கவில்லை; அவனுக்கும் ஒருவரும் பிறக்கவில்லை’ என்பார்கள் மஹம்மதியர்கள்! கிறிஸ்துவரும் இயேசுவைத்தவிர வேறு அவதாரத்தை ஒப்புவதில்லை. இவ்வித ஸம்ஸ்காரத்தின் பல

னாக இத்தகைய அர்த்தங்கள் தம்மையறியாமலே நம்மவர்க்குதிக்கின்றன. இதற்குப்பயந்தே ஸ்ரீதேசிகன், நமது ஆஸ்திக்யம் குலையாமைக்காகவும் குதர்க்கங்களுக்கு ப்ராமாணிக அர்த்தங்களைப் பறிகொடாமலிருக்கவும் ‘ஹைதுக ஸம்ஸர்க்கம் போரப் பரிஹரணீயம்’ என்று எச்சரித்தருளினர்!

கீதையில் ஐக்யோபதேசம்.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் நமது நேயரின் மதம் அத்வைதமா? அல்லது ஸ்ரீராமானுஜமதமா? என்று கேட்போம். ஸ்வமதத்தில் தெளிவும் நிலையும் இல்லாததாலும், நிஷ்பக்ஷபாதமாக மதங்களையெல்லாம் பார்க்கிறோமென்னும் நினைவினாலும், நம்பூர்வர்கள் பெரியவர்களானாலும் குறுகிய த்ருஷ்டியையுடையவர்கள், ஹடவாதிகள் என்னும் கதாநுகதிகமாய்ப் பொறுப்பற்றுப் பேசப்படுவதைச் செவியுறுவதாலும், பரமதங்களையும் ஸ்வமதத்தையும் ஸமரஸப்படுத்திவிடுவதாய் எண்ணுவதாலும், நம்மவரிற் சிலர் சாஸ்த்ரங்களுக்குத் தனிவழியில் அர்த்தம் சொல்வதுண்டு. இப்படி அத்வைதத்தையும் நமது ஸித்தாந்தத்தையும் ஸமரஸப்படுத்தச்சொல்லப்படும் அதிவாதங்கள் இருதிறத்தாருக்கும் நம்பிக்கையுண்டாக்குகிறதில்லை. இதைவிடப் பரிஷ்காரமாய் ஒருமதத்தில் ஸ்திரமான விச்வாஸமுள்ளவர் பக்கலில் எதிராளிக்கு உண்மையான கௌரவமுண்டென்பது நிச்சயம்.

இவ்விதமான நிலைபற்ற மனோபாவமே இவர் புத்தகத்திலும் காணப்படுகின்றது. கீதையிலுபதேசிக்கப்பட்ட பரமபுருஷார்த்தத்தை, ‘பிறகு அவன் ஈச்வரனை உள்ளபடி ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான்; அவனுடன் ஒன்றாய் விடுகிறான்’ (then he can see Ishwara as He really is and becomes *one* with Him) என்று ஓரிடத்தில் உரைத்தார். பிறகு, ஆத்மானுபவம் (கைவல்யம்) ஒரு புருஷார்த்தமென்றும (goal) ஆனால் பகவத்ப்ராப்தி அதற்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தம் (higher goal is Ishwara himself) என்றும் பிரித்து மறுபடியும் யோகியானவன் ‘ஈச்வரனோடு ஐக்யமாய், அவன் கார்யங்களில் தானும் அந்வயிக்க விரும்புகிறான். அதுதான் அவனுடைய ஆநந்தத்திலும், கூறுகொள்வது’ (he wishes to become one with Ishwara and to take part in His work. It is a partnership of joy) என்றார். பின்னர் ஆத்மாபிவ்ருத்தியின் நியமத்தை (The Law of Growth) ப்பற்றிப் பேசும்போது, கீதையின் 8-வது அத்யாயத்தை முக்யமாகப் பராமர்சித்துப் பக்தியோகம் செய்கிறவர்களின் மூவகையான பிரிவை ‘ஐச்வர்யத்தையபேக்ஷிப்பவர்கள் ஒருதிறத்தார்; ப்ரும்மமாக, அதாவது அகண்ட ஜ்ஞானமாய் விட (infinite light) அபேக்ஷிப்பவர் இரண்டாவது வகுப்பார்; மூன்றாதவர் ஈச்வரனையடைய முயல்கிறார்கள்’ என்று வகுத்தார். இன்னும் இம்மாதிரியாக இவ்வுரையிற் பலவிடங்களில் பேசப்படுவதைக்காணலாம். இவற்றினால், இவர், ‘ஜீவனும் ஈச்வரனும் ஒன்றே; உலகத்தில் காணப்படும் பேதம் பொய்; உலகமும் மித்யை; ஸர்வகர்மங்களையும் ஒழித்துக்கேவல ஜ்ஞானமா

நிலைதான் மோக்ஷம்;’ என்ற அத்வைத மதத்தைக்கொண்டவர் என்பது ஏற்படுகிறதா? அல்லது ஜீவ ஈச்வரர்களுக்கு பேதத்தையும் ப்ரபஞ்சத்தின் ஸத்யத்தையும், பகவத்பக்தியினால் பகவதநுபவ பகவத்கைங்கர்யங்களாகிற புருஷார்த்தத்தையும், உபதேசிக்கும் பகவத்ராமாநுஜ மதத்தில் ப்ரதிஷ்டையுள்ளவரென்றுதான் விளங்குகின்றதா?

‘ ஸ்ரீராமாநுஜனும் அவரை அநுஸரித்த ஸ்ரீதேசிகனும், ஸ்ரீசங்கராசார்யரின் ஐக்ய ஸித்தாந்தத்தை ஆக்ஷேபித்தவர்களாதலால் ஒருமையான தன்மையதாகத் தோன்றுவதைதையும் இவர்கள் ஸஹிக்கவில்லை (shrank from every appearance of recognition of oneness). ஆத்மாக்களின் ஸ்வபாவத்தில்மட்டும் ஒற்றுமையுண்டென்றார்களேயொழிய, அபிஸந்தி புருஷார்த்தம் முதலியவை ஒன்றாயிருப்பதை (Oneness of interest or purpose) மறந்தார்கள். ஆயினும் அத்தகைய ஐக்யம் (oneness) ப்ரபஞ்சத்திலுண்டு. பூர்ணனான ஆத்மா ஒவ்வொன்றும் (every perfect being) அடையும் பரமபுருஷார்த்தம் (goal) அதுதான்; மற்ற மனிதர்களுக்குள்ள அபிஸந்தி அல்லது அக்கரை (interest) தான் இவனுடையது மாகிறது; இவனுடைய புருஷார்த்தம் (purpose) தான், ஈச்வரனுடையவும் புருஷார்த்தம்;’ என்றுகீதையில் உபதேசிக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார். இவர் ஆங்கிலத்திற் கூறியதை நம்மறிவுக்குப் புலப்பட்டவளவில் மொழிபெயர்த்தோம். ஆயினும் இதன்பொருள் நமக்கு விளங்கவில்லையென்றே ஒப்புக்கொள்ளத் தடையில்லை. அர்த்த நிஷ்கர்ஷமில்லாமல் நிரம்பஎழுத இங்கிலீஷ்பாஷையும் மேல்நாட்டுக் கல்வியும் உதவுவதுபோல் வேறுஸாதநங்கள் கிடையாது!

கீதையின் உபதேசங்களுக்கும் அத்வைதமதத்துக்கும் பொருத்தமில்லையென்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் ஸ்ரீதேசிகனும் பரக்கநிரூபித்திருப்பதை இங்கு அநுவதிக்க வேண்டுவதில்லை. தர்மயுத்தமே யாயினும் பந்து ஸ்நேஹத்தாலும், அவர்கள் வதத்தால் பாபம் வருமோஎன்னும் பயத்தாலும் கலங்கிக் காண்டீவத்தை யெறிந்துவிட்டுச் சண்டைசெய்ய மாட்டேன்என்ற அர்ஜுநன் கீதையைக் கேட்டபிறகு ‘ என் மோஹம் ஒழிந்தது; புத்திவந்தது; உமது ஆஜ்ஞையைச் செய்கிறேன்’ என்று யுத்தத்துக்கு மறுபடியும் புறப்பட்டானென்றால், அது ஜீவ ஈச்வர ஐக்யம், ப்ரபஞ்சமித்யை முதலிய உபதேசங்களினால் ஸாத்யமாகுமா என்பதை முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டும்.

இங்கு அபிஸந்தி, புருஷார்த்தம் முதலியவற்றில் ஐக்யம் (oneness of interest or purpose) என்றதின்பொருள் என்ன? ‘ உலகத்தாரின் நன்மையே ஈச்வரனுடைய பரமப்ரயோஜநம். பூர்ணமாவதற்குவிரும்பும் ஆத்மாக்களும் அதைக்கருதியே உழைக்கவேண்டும், அதுதான் எப்போதும் த்யானத்துக்கு விஷயமாயிருக்கவேண்டும்’ என்பதுஇதற்கு அர்த்தமானால் ஸர்வபூதங்களையும் பகவானுடைய விபூதியென்று நினைத்து ‘ ஸர்வபூதஸ்

[illegible] நிக்ரஹ:’ (ஆகையால் அவர்கள் இஷ்டத்தில் அநுகூலாசரணம் பண்ணமாட்டேன் என்றே நிச்சயம்) என்று முதலுபதேசமாக அருளியிடுகின்ற நம்பூர்வர்களா இவ்வித அபிஸந்தி ஐக்யத்தைக் கொள்ளாதவர்கள்? எல்லாம் பொய்; ‘எல்லாவற்றையும் ஒழித்துவிடு’ என்பவர்தான் நாட்டாரின் நன்மையைக் கருதுகிறவர் போலும்! தர்மஸம்ரக்ஷணத்தில் ஈச்வரனேடொக்க ஜீவர்களும் தங்கள் தங்கள் ஜ்ஞாநசக்திகளுக்கிடாக அர்ஜிக்கவேண்டிய கடமையைக் கவனிக்காமல் கீதையின் ஸந்தர்ப ப்ரகரணங்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் ஸ்ரீதேசிகனும் தவறான அர்த்தங்களைப் பண்ணிவிட்டார்கள் என்பதை நமதுஆசிரியர் காட்டவில்லை. காட்டினால் மறுமொழி உரைப்போம்!

கீதை 6-வது அத்தியாயம் 29, 30-வது ச்லோகங்களின் அர்த்தத்தை நமது பூர்வர்கள் அறியவில்லையாம். அதினால்தான் ‘ஐக்யம்’ என்றால் பின்வாங்குகிறார்களாம்! அவையாவன :—‘ ஸர்வபூதஸ்தமாத்மானம் ஸர்வபூதானி சாத்மனி। ஈக்ஷதே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமதர்சந: ॥ யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பச்யதி। தஸ்யாஹம் ந ப்ரணச்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணச்யதி ॥’ என்பவை. இவற்றிற்கு இவர் :—‘1. யோகியானவன் தன்னைப் பிறர் ஸ்தாநத்தில் வைத்துக்கொண்டு பிறர் ஸுகதுக்கங்களைத் தன்னுடையவைகளாகப் பாவிக்கிறான்; அவர்களும் தன் அம்சம் part தான், தன்னுடைய போக்யவஸ்துக்களில் அவர்களுக்கும் கூறு உண்டென்று எண்ணுகிறான். 2. ‘ ஈச்வரனும் ஜீவர்களும் ஏகரூபமான ஒருஸங்கமாகிறார்கள். அக்கூட்டத்தில் ஈச்வரன் தலைவனாயிருக்கிறான். எல்லோரும் ஒரே ப்ரயோஜநத்தை உத்தேசித்து உழைக்கிறார்கள் all working towards a common purpose என்று முறையே வ்யாக்யானம் செய்தார். இது நன்றாய்த்தானிருக்கிறது. த்யாகம், சாந்தி, பைசுனமின்மை, ஔதார்யம் முதலிய உத்தமகுணங்கள் தைவப்ரக்ருதியாய்ப் பிறந்தவர்களுக்கு உண்டென்று 16 - வது அத்யாயத்திற் சொல்லப்பட்டது. இத்தன்மை யோகத்திலிழிந்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் துல்யம். ஆனால் இந்தச்லோகங்கள் இருக்கிற ஸந்தர்ப்பத்தில் இவ்வர்த்தம் பொருந்தவில்லையே! யோகாப்யாஸம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஆஸநம் நியமம் முதலியவற்றைச்சொல்லிவிட்டு, மனதை இந்த்ரிய வ்யாபாரங்களிலிருந்து திருப்பி ஆத்மஸ்வரூபத்தில் நிலையாகச் செய்வதான யோகத்துக்கு அவச்யமான ஸமதர்சனம் இங்கு விளக்கப்படவேண்டும். த்ரிமதஸ்தர்களான வ்யாக்யாதாக்களும் தங்கள் தங்கள் கொள்கைகளையநுஸரித்து ஆத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய ஸமதர்சனமே இங்கு பேசப்படுகிறதென்று தீர்மானித்தார்கள். இந்த ச்லோகங்களுக்குமுன் அடுத்தாப்போல் ‘யுஞ்ஜந்நேவம் ஸதாத்மானம் யோகீ

விமதகல்மஷ: । ஸுகேந ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶம் அத்யந்தம் ஸுகமஶ்நுதே ॥' (இப்படி யோகத்தைச்செய்யும் யோகி தனது பாபங்களையெல்லாம் கழித்து ஆத்மாநுபவரூபமான அத்யந்த ஸுகத்தை ஸதா அநுபவிக்கிறான்) என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டது! ஆகையால் இந்த இரண்டு ச்லோகங்களினாலும், (அதற்கு மேலிரண்டினாலும்) யோகம் பக்குவமாகும் ப்ரகாரங்கள் படிப்படியாகச் சொல்லப்படுகின்றனவென்று நம் உடையவர் திருவுள்ளம். அதன்படி இவைகளின் பொருள்:—'யோகத்தில் மனதை நிறுத்தினவாறே, தன்னுடையவும் பிறருடையவும் ஆத்மஸ்வரூபமானது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்று நிற்கும் நிலையில் ஜ்ஞாநாகாரமொன்றையே யுடையதானபடியால், தன் ஆத்மாவை ஸர்வபூதங்களிலுமிருப்பதாயும், ஸர்வபூதங்களும் தன்னாத்மாவிலிருப்பதாயும் பார்க்கிறவன் எங்கும் ஸமதர்சியாகிறான். யாதொருவன், இதிலும் (மேற்பட்டபக்குவதசையையடைந்து) புண்யபாப ஸம்பந்தமற்ற ஆத்மவஸ்துவானது என்னைப்போன்றது என்றறிந்து, என்னை எங்கும் காண்கின்றானோ, எல்லாவற்றையும் என்னிடமிருப்பதாயும் பார்க்கிறானோ அவனுக்கு நானில்லை என்பதில்லை; எனக்கும் அவன் இல்லாதவனாகிறதில்லை' என்று. இதையநுஸரித்தே இதன் எல்லையான நான்காவது படி 'ஆத்மௌபம்யேந ஸர்வத்ர ஸமம் பஶ்யதி யோऽர்ஜுந । ஸுகம் வா யதி வா து:கம் ஸ யோகீ பரமோ மத: ॥' (தன்னுடையவும் பிறர்களுடையவும் ஆத்மாக்கள் குறைவற்ற ஜ்ஞாநஸ்வரூபங்களாயிருப்பதை அநுஸந்தித்து, தன் ஸுகதுக்கங்கள் பிறர் பக்கலிலும், பிறருடையவை தன்பக்கலிலும் எப்படியானும் ஒட்டாமலிருக்குமோ, அப்படி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்ற நிலையிலுள்ள ஸமதர்சநத்தைப்பெறுகிறவன், எல்லாரிலும் உயர்ந்த யோகியாகிறான்' என்னப்பட்டது. ஸ்திரமான ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு, காற்று லேசமுமில்லாதவிடத்தில் தீபம் நிற்பதுபோல் ஆத்மாவிடத்தில் மனதை நிறுத்திச்செய்யப்படும் யோகமானது, இந்திரியவ்யாபாரங்களாகிற உலக கர்மங்களிற் கொண்டுபோய் விடுமென்றால் அது விபரீதமாய்த் தோன்றவில்லையா? இப்படி ப்ரவ்ருத்திக்கிற யோகிக்கு, யோக தசையின் கடைசி எல்லைநிலமாகிற கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட நான்காவது படியான ஸமதர்ஶனம் எப்படி உண்டாகும்?

(இன்னும்வரும்).

கல்யாணிவிலாஸ், }
புரசைபாக்கம். }

நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்.

ஸ்ரீரங்க ... ஆஸ்தான நிர்வாஹத்தை வஹித்துவந்த இத்தஸ்வாமி ... விஷயமாக அவர் அநுபந்திகளுக்கும் சிஷ்யமண்டலத்து

19-9-22. ... தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். இவர், ஆஸ்தான ... ந்தருளியிருந்தாராகிலும், மடத்தின் ஸம்ரக்ஷணார்த்தமா ... ச்ரேயஸ்ஸுக்காகவும் செய்திருக்கும் கார்யங்கள் ... த்திரையாய்ப் புறப்பட்டபோது திருவல்லிக்கேணியிலும் நெடுந்தெருவு ஸ்ரீநி... ளியிருந்த ஸமயத்தில் ஸாயங்காலங்களில் ஸ்ரீஸந்நிதியில் ... ஸாக்ஷாத்ஸம்... பமாகச் செய்த உபந்யாஸங்களைப் பலர்கேட்டு ஆநந்தி... கல்பதரு அம்மாஸத்ரம் ஸ்ரீ. உ. வே சேஷாசார்யஸ்வாமி, ... சட்டநூர் ஸ்ரீ. உ. வெ நரஸிம்மாசர்யர்ஸ்வாமி முதலிய வித்... ஸம்மானித்ததும், திருக்குடந்தை மடத்தில் ஒருவித்வானை நிய... மித்ததும், ... இருக்கி... ங்கள்தோறும் இருக்கும் மடாலயங்களை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வதை முக்கிய ... கைங்கர்யமாகக் கைக்கொண்டதும், ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசநாதிகளில் இவருக்கிருந்த அபிநிவேசத்தை வெளியாக்குகின்றன, மற்றும் மடத்துக்காக இவர் செய்து வந்திக்கும் கார்யங்களை யாவருமறிவார்கள். இன்னும் சிலகாலம் இந்த விபூதியி லெழுந்தருளியிருந்தால் சாச்வதமான நன்மைகள் சிலவற்றைச் செய்திருப்பார் என்றுஎண்ண இடம் இருக்கிறது.

தனக்கு அநந்தரம் தன் ஸ்தானத்துக்கு ஸ்ரீ. உ. வெ. காரக்குருச்சி கோபாலராம பத்ராசார்யஸ்வாமியை, இவர்நியமித்ததும் மிகவும் அப்யுபகமம் பண்ணத்தக்க விஷயம். பூர்வாச்ரமத்திலேயே அவர்நல்ல அநுஷ்டாதாவென்றும், ஜ்ஞாதாவென்றும் உபபத்தியில் குறைவற்றவரென்றும் சாந்தரென்றும் கேள்விப்படுகிறோம். காலஞ்சென்ற ஸ்வாமி தனக்கு ஸப்ருமசாரியாகவிருந்த இவர் கணக்கற்ற சிஷ்யர்களின் ஆசார்யதையை வஹிக்கத்தகுந்த குணபூர்த்தியும் வைராக்ய ஸம்பத்துமுடைய வரென்பதை யறிந்து நிர்காலோசனையின்பேரில் இவரை நியமித்தாரென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் க்ருபையினால் இந்தப் புதுஸ்வாமி சிரகாலம் மடநிர்வாஹத்தை வஹித்துச் சிஷ்யர்களின் ச்ரேயஸ்ஸை அபிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். மடத்தின் நிர்வாஹத்தில் ப்ரதானகார்யம் ஆசார்யகமும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநமும். 'ஆசார்யோऽபி ஸதா ஶிஷ்யம் பாபாந்நிவாரயேத் ததா । தத்ஶிக்ஷணேந ஶ்ரேயோ ஹி அபிரக்ஷதி' என்றபடியே சிஷ்யர்களுடைய ஆத்மஸம்ரக்ஷணமே ஆசார்யர்கள் முக்கியமா. நடத்தவேண்டிய பகவதாஜ்ஞை. த்ரவ்யார்ஜ்ஜன ஸம்ரக்ஷணாதிகள் இதற்கு அங்கங்க. வைதிகம் லௌகிகம் என்று வகுத்த இந்த இரண்டு நிர்வாஹ அலுவல்கள் முழுவதையும் ஸ்ரீஸ்வாமியே இதுவரையில் நடத்திவந்திருப்பதில் ப்ரதானகார்யமான ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தனத்துக்குப் போதுமான அவகாசமும் ஸௌகர்யமிருப்பதில்லை யென்று எப்போதும் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. தவிர மடத்துக்கு ஸொந்தமான ஸ்தாவரஸொத்துக்கள் பலதேசங்களிலும் இருப்பதால் அவற்றைக்குறித்துப் போதுமான அளவில் ஸ்ரீஸ்வாமியே நேரில் விசாரணை வைத்துக்கொள்ளமுடியாது தான். அவைகளிலிருந்து வரக்கூடிய வரும்படிகளும் பூர்ணமாக மடத்துக்கு எட்டுகிறதில்லையென்னும் புகார் நமது காதில் விழுந்திருக்கின்

றது. இவைகளையும் இன்னும் பல ஔசித்யங்களையும் தேஹம் ஸஹவேரு தெ ॥'
லௌகிககார்யங்களை நிர்வஹிக்கவும் கணக்குகளை ஸரிவ ாபங்களையெல்லாம் கழித்து
க்கையுள்ளவரும் கௌரவம் வாய்ந்தவருமான லௌகிக அநுபவிக்கிறுன்) என்றல்
திவாறுக ஸ்ரீஸ்வாமி நியமித்துக்கொள்வது அநேக ப்ரகா ண்டு ச்லோகங்களிறுலும்,
ருக்கும். ஸ்வாமிக்கு நம்பிக்கையுள்ளவரையே நியமிக்கவே ம் ப்ரகாரங்கள் படிப்படி
பர் ஸ்ரீஸந்நிதி சிஷ்யராகவே இருக்கவேண்டும் என்னும்
ருவரையும் அவருக்குச் சில்லரை ஸிப்பந்திகளையும் நியமி ர் திருவுள்ளம். அதன்படி
ஒழுங்கான நிர்வாஹமுறையின் பலனுகப் பதின்மடங்காக த்தினவாறே, தன்னுடை
யிபிடத்திலும் ஸர்வஜநங்களுக்கும் ப்ரதிபத்தி நூறுமடங்கு தி ஸம்பந்தமற்று நிற்கும்
யர்களுக்குள்ளும் பலரிடத்தில் உள்ளவெறும் அபிமான ப்யால், தன் ஆத்மாவை
ஹார்த்தமாகப் பெருகிவிடுமென்பதும் திண்ணம். ஸ்ரீஸ்வாமி ஹத்மாவிலிருப்பதாயும்
முக்ய கைங்கர்யத்துக்குப் போதுமான அவகாசம் கிடைக்கும். இதிலும் (மேர்

இன்னுமொரு விஜ்ஞாபநம். மடத்துக்கு ஐவேஜு சேர்ப்ப ஆத்ம ம் போதா
து. மிகுந்த அம்சத்தைவாங்கிப் 'பொதுநன்மைக்காக' வென் கான் செலவிடச்சட்டம்
செய்ய நடக்கும் ப்ரயத்நங்களை ஸ்ரீஸ்வாமியும் கவனித்திருக்கக்கூடுவது ஏதோ காரண
த்திறுல் தற்போது இச்சட்டம் நிறைவேறுத்தாமதித்தாலும், இந்த பயம் இனி அடிக்
கடி காட்டில் கிளம்பிக்கொண்டேயிருக்கும். காலவைகுண்யத்தாலும் பாச்சாத்ய வித்
யா ஸம்ஸ்காரத்தாலும், மதத்திலும் ஸ்வஸமூஹத்திலும் ஜநங்களுக்குப் பிடிப்பென்
பதே யில்லாமற் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. சிஷ்யர்கள் பணத்தைப்பிடுங்கிச் சோம்
பேறிகளுக்குச் சோறுபோடுவதைவிட, ரோட்டு, ஆஸ்பத்திரி முதலியவைகளுக்கு அந்
தப்பணத்தைச் செலவிடுவதே மேலானதென்று உள்ளூறப்பேசும் மஹாநுபாவர்கள்
நம்மவர்களிலேயே யிருக்கிருர்கள் ! இவற்றையெல்லாம்பார்த்து, மடத்தின் வரும்படி
களில் ஒரு உசிதமான அம்சத்தை ஸம்ப்ரதாயப்ரவசநத்துக்கென்றே செலவிட்டால், அத
ஞல் அநேக ஸாதகங்களுண்டாம்; வரும்படியும் பெருகுமே யொழியக் குறையாது.
ஸந்நிதிசிஷ்யர்கள் விசேஷமாயிருக்குமிடங்களிலெல்லாம் மடங்களிருக்கின்றன. அங்
கெல்லாம் பரிகணிதர்களான வித்வான்களை ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மன் ஆதிக்யத்தின் கீழ்
நியமித்து, சிஷ்யர்களும் மற்றவர்களுமுள்பட அபேக்ஷிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸம்
ப்ரதாய க்ரந்தங்களில் பரிசயம் பண்ணவும், வைதிகாசாரங்களையும் அவற்றின் தாத்பர்
யங்களையும் அறிந்து கொள்ளவும் வஸதிகளை ஏற்படுத்திறுல், அது இம்மடத்தை ஆதி
யில் ஸ்தாபித்த ஸ்ரீஆதிவண்சடகோப ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்துக்கு எவ்வளவு உகப்
பாயிருக்குமென்பதை யோசிக்கலாம் ! இதனுல் ப்ரதான ஆஸ்தானத்துக்குப் பலமுண்
டாகுமேயன்றி, ஒருவித ந்யூநதையும் வாராது. மடத்தினிடத்திலும் ஸம்ப்ரதாயத்தி
லும் சிஷ்யருக்கும் மற்றவர்க்கும் அஸாதாரணமான அபிமானம் வ்ருத்தியாகும். நமது
கண்காண மறைந்துவரும் பண்டித ஸந்ததியும் தழைத்தோங்கும். இந்த ஏற்பாட்டை
நிறைவேற்ற அந்தந்த ஸ்தலங்களிலுள்ள சிஷ்யாதிகள் ப்ரீதியுடன் தங்கள் கிஞ்சித்
காரங்களை ஸமர்ப்பிப்பார்கள் என்பதும் நிச்சயம். கலியின் கொடுமை யதிகரித்திருந்
தும், 'யுமிகோ ஹாநுமணை' என்றபடியே, லௌகிகர்களுக்குள் ஸ்வமதா
பிமானமும் ஆஸ்திக்யமும் இன்னும் இருந்து வருகின்றன. மேன்மேலும் இன்னும் குறை
ந்துவிடுவதற்குள் ஸ்ரீஸ்வாமியினுல் ப்ரயோஜநமுள்ளதாக்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டு
மென்பது நமது ப்ரார்த்தனை.

186723

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீரங்கநாதாய பரப்ரஹ்மணே நம:.

19-9-22. முதல்நாள் உபந்யாஸம்.

குளித்தலை.

வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை உபந்யாஸகர் நெடுந்தெருவு ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் [illegible] —என்கிற ச்லோகத்தின்படி கேவலம் இந்த்ரிய கிங்கரர்களாய் இருக்கிறபேர்கள் [illegible] + [illegible] என்கிற திவ்யஸூக்தியின்படி ஜயிலுக்கு ஸத்ருசமான சரீரத்தின் பற்றுக்க ப்ரக்ருதாநாத் [illegible] + [illegible] என்கிறபடி ஆசார்ய ஸகாசத்திலிருந்து [illegible] விவேகம் பெற்று [illegible] ஸாதநங்களான பக்திப்ரபத்த்யாதிகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் இழிந்து [illegible] + [illegible] என்றதுபோல் அநாதிகாலமாய் இழந்து அவனுடைய கிங்கரனாகிற ஸாம்ராஜ்யத்தை பெற்று பரமாநந்தத்தை அடையவேணுமென்று பாரமார்த்திக திவ்யஸூக்திகளைக்கொண்டு ஆத்மோஜ்ஜீவநம் என்கிற உபந்யாஸம்பண்ணினதைக்கேட்டு ஆநந்தபரிதர்களானோம்.

20-9-22. 2-வது நாள் உபந்யாஸம் ப்ரபத்தி விஷயம்.

முதல்நாள் உபந்யாஸத்தை கேட்டவர்கள் [illegible] என்று சொன்னபடியால் அதன் ஸாதநத்தைச் சொல்லவேணுமென்று ப்ரஸ்தாபம்பண்ணி அதிஸுலபமாய் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமாய் [illegible] ஜாத்யாதி வ்யவஸ்தை இல்லாமல் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அதிகார முள்ளது ப்ரபத்தி என்றும் [illegible] + [illegible]. என்று ப்ரமாணங்களால் இந்த ஸம்ப்ரதாயமான சரணாகதி அநுஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும் தான் என்ன தன்னுடைய பரிகரங்களென்ன எல்லாவற்றிற்கும் கூட ஒருவன் அநுஷ்டிக்கலாமென்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் விபீஷண சரணாகதியைக் கொண்டு விசேஷித்துக் காட்டியும் உபந்யாஸம் பண்ணப்பட்டது.

21-9-22. 3-வது நாள் உபந்யாஸம் பிராட்டி வைபவம்.

ப்ரபத்தி அநுஷ்டிக்க ப்ரதிபந்தகங்களான ப்ரயாஸங்களை

ஸாகாவஹிகங்களையும் அவைகளுக்கு நிவர்த்தகமான வழிகளையும் உபாயோபகார ஸமைதையான பிராட்டியின் ஆகாரத்ரயத்தையும் ஸவிஸ்தாரமாக ஸ்ரீராமாயணாதி க்ரந்தங்களைக்கொண்டு உபந்யஸிக்கக்கேட்டு ஸர்வஸம்பத்துக்களும் காமதக மென்று என்னை வாழ்த்தும்..

குளித்தலையில் நடந்த இந்தமூன்று உபந்யாஸங்களிலும் அங்குள்ள ஸகல உத்தியோகஸ்தர்களும் ஆதரவுடன்கேட்டு ஆநந்தித்ததை நானும் இருந்ததை கண்டுகளித்து உள்ளம் மகிழ்ந்ததை தெரியப்படுத்தலானேன்.

திருமலைநாதஸ்:

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை.

நவம்பர்மீ த்திய சந்தா வரவு.

ஸ்ரீ. உப. எஸ். ரங்காச்சாரியர், ஐயம்பேட்டை	...	3	0	0
,, டி. எஸ். வீரராகவாச்சாரியர், சுண்டப்பாளையம்	...	3	0	0
,, ஆர். ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியர், தர்மபுரி	...	3	0	0
,, பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமிஐயங்கார், எழும்பூர்	...	5	0	0
,, எஸ். வாஸுதேவாச்சாரியர், மாம்பலம்	...	5	0	0
,, ஏ. ராமாநுஜாச்சாரியர், கூடலூர்	...	5	0	0
,, ஏ. ஸ்ரீனிவாஸஐயங்கார், எழும்பூர் (பாக்கி)	...	0	8	0
,, என். வி. கே. ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியர், பார்க்டவுன்,	...	3	0	0
,, பி. ஏ. ராஜகோபால ஐயங்கார், நாமக்கல்	...	3	0	0
,, எம். எஸ். வீரராகவ ஐயங்கார், திருச்சி	...	3	0	0
,, கே. சக்கிரபாணி ஐயங்கார், நாமக்கல்	...	3	0	0
,, வி. எஸ், ஸ்ரீனிவாஸஐயங்கார், மனமேல்குடி	...	3	0	0
,, எஸ். ராகவாச்சார், மைலாபூர்	...	1	12	0
,, என். மீனாக்ஷிஸுந்திரமையர், குளித்தலை	...	3	0	0
,, எம். ஆர். ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார், கோலாப்பூர்	...	3	0	0
,, வி. வி. ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியர், திருநெல்வேலி	...	3	0	0
,, ஸ்ரீ. முத்துவெங்கடாசலபதி செட்டியார், பெரம்பலூர்		2	8	0
ஸ்ரீ. உப. வி. ஸௌந்திரராஜாச்சாரியர், ஜார்ஜ் டவுன்	...	3	0	0
,, ஏ. திருமலைஐயங்கார், நாகபட்டணம்	...	3	0	0
,, டி. எஸ். நரஸிம்மாச்சாரியர், அரியலூர்	...	5	0	0
,, எஸ். வெங்கடேசஐயங்கார், ராமநாதபுரம்	...	3	0	0
ஸ்ரீ. மாணிக்கம்ஐயர், ஷோரனூர்	...	2	4	0
ஸ்ரீ. உப. டி. பி. கிருஷ்ணமாச்சாரியர், காரைக்குடி	...	3	0	0
,, ஆர். வீரராகவச்சார் ஆமூர் (தஞ்சைஜில்லா)	...	3	0	0

நவம்பர்மீ த்திய வித்வத் ஸதஸ்ஸு வரவு.

ஸ்ரீ. ஏ. கோவிந்தாச்சாரியர், மைஸூர்	...	5	0	0